

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Constantin Alerguș, Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Maximenco Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui

Maximenco Sergiu Sergiu,

născut la 29 iunie 1985, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. Bulgară, nr. 50, ap. 33.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 22 noiembrie 2012 - pînă la 23 iulie 2013 (instanța de fond);*
- 2. de la 21 august 2013 - pînă la 29 aprilie 2014 (instanța de apel);*
- 3. de la 25 august 2014 - pînă la 26 noiembrie 2014 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 23 iulie 2013, Maximenco Sergiu a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul legal al părții vătămate Bîtcă Profir, a fost respinsă.

2. De către organul de urmărire penală, Maximenco Sergiu a fost învinuit de faptul că, la 22 mai 2012, aproximativ la orele 22³⁰ deplasându-se pe banda stîngă a traseului Chișinău - Soroca, în direcția or. Soroca, prin s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, conducînd automobilul de model „Citroen” cu nr/î BC 50 CCJ, avînd lumina farurilor aprinsă la fază scurtă, încălcînd prevederile art. 3 al RCR, care stipulează că „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile

agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sunt provocate de circumstanțe iminente” precum și prevederile art. 45 din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, iar cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului” și ca urmare a comis tamponarea pietonului Bîtca Ion, care traversa carosabilul la trecerea pentru pietoni din dreapta spre stînga conform direcției de deplasare spre or. Soroca.

În rezultatul tamponării, părții vătămate Bîtca Ion, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 75/1021/D din 21.06.2012, *vătămări corporale grave, în urma cărora ultimul a decedat.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel:

- avocatul Bargan Grigore în numele succesoriului părții vătămate Bîtca Profir, care a solicitat casarea sentinței contestate cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care Maimenco S. să fie condamnat conform învinuirii înaintate și admiterea integrală a acțiunii civile;

- acuzatorul de stat, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Maximenco Sergiu să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În argumentarea soluției solicitate apelanții au invocat următoarele:

- instanța de fond nu a dat o apreciere obiectivă probelor prezentate de partea acuzării, inclusiv și depozițiilor martorilor oculari Ceicovscaia E., Zelenco P. din care rezultă că Bîtca I. traversa strada pe trecerea de pietoni, iar automobilul condus de inculpat nu i-a cedat trecerea;

- aprecierea unilaterală a probelor, fapt care în viziunea apelanților se confirmă și prin concluzia eronată și nemotivată expusă în sentință referitor la faptul că învinuirea înaintată de organul de urmărire penală nu este concretă;

-apărarea nu a prezentat instanței careva probe care ar confirma imposibilitatea evitării accidentului rutier.

La fel, apelanții au invocat că, în speță cu certitudine a fost demonstrat faptul că inculpatul nu a oprit automobilul și nu a cedat trecerea lui Bîtrcă Ion care traversa carosabilul regulamentar la trecerea pentru pietoni .

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, apelurile acuzatorului de stat și al avocatului Bargan Grigore în numele succesului părții vătămate Bîtcă Profir au fost admise, casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Maximenco Sergiu a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

S-a dispus încasarea de la Maximenco Sergiu în beneficiul succesului legal al părții vătămate Bîtcă Profir, suma de 70 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și 5000 lei, cheltuieli de judecată.

Acțiunea civilă în partea prejudiciului material, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciului să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, adică încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență decesul unei persoane, invocate în rechizitoriu, concluzionînd totodată că, deși inculpatul și-a recunoscut vina parțial, în comiterea infracțiunii imputate, vinovăția acestuia este dovedită pe deplin prin declarațiile martorilor Ceicovscaia Ecaterina și Zelenco Petru, succesului legal al părții vătămate Bîtcă Profir, precum și prin materialele cauzei cercetate în cadrul ședinței instanței de fond și apel.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului calificîndu-le drept o metodă de apărare aleasă de către Maximenco Sergiu în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă, versiunea acestuia privind faptul că vinovat de producerea accidentului rutier este partea vătămată, fiind în contradicție cu celelalte probe administrate pe cauza data.

Totodată, Colegiul penal a menționat că instanța de fond la pronunțarea

sentinței de achitare nu a ținut cont atât de prevederile art. 45 alin. (1) lit. a),b), d), alin. (2) din RCR cât și de prevederile pct. 115 al aceluiași regulament, care prevede că „la trecerile cu circulația nedirijată, pietonii au prioritate la trecere, în raport cu conducătorii de vehicule”.

La fel, Curtea de Apel a menționat că instanța de fond la adoptarea soluției sale a ignorat prevederile pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 20 din 08.06.1999, care stipulează că în cazul în care regulile de circulație rutieră sau de exploatare a mijloacelor de transport au fost încălcate și de pățimit, aceasta nu poate servi drept temei pentru eliberarea de răspundere penală a conducătorului auto, în cazul în care în acțiunile lui există componența de infracțiune.

În consecință, Colegiul penal a conchis că partea acuzării a prezentat suficiente probe pertinente, admisibile și concludente, care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

La stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, Curtea de Apel a ținut cont de prevederile art. 61 și 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului precum și de condițiile de viață ale acestuia. Astfel, instanța de apel a considerat necesar de a-i stabili inculpatului o pedeapsă cu închisoarea pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip deschis și privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În ce privește acțiunea civilă privind încasarea pagubei materiale suportate de succesorul părții vătămate, instanța de apel a dispus admiterea acesteia în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă, deoarece în această parte n-a fost probat cuantumul total al prejudiciului material cauzat pînă în prezent.

Totodată, instanța de apel ținînd cont de practica CEDO, privitor la încasarea prejudiciului moral precum și de prevederile art. 1423 Cod civil, a considerat necesar de a admite acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Bîtcă Profir, dispunînd încasarea din contul inculpatului a sumei de 70000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, considerînd exagerată suma de 150 000 lei, pretinsă de Bîtcă Profir.

La fel, Colegiul a conchis că, acțiunea civilă urmează a fi admisă și în partea

încasării din contul inculpatului în beneficiul succesorului părții vătămate a sumei de 5000 lei, ca cheltuieli de judecată, deoarece în speță cu certitudine s-a constatat că Bîtcă Profirie a suportat cheltuieli în mărime de 5000 lei în urma încheierii contractului de asistență juridică.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Maximenco Sergiu, care invocând drept temei pentru recurs pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe, pe motiv că apelurile au fost greșit admise.

În argumentarea soluției solicitate recurentul a invocat următoarele:

- urmărirea penală s-a efectuat superficial, unilateral și tendențios, cu încălcarea legislației în vigoare;

- organul de urmărire penală neîntemeiat a respins demersul avocatului Onoico V. privind efectuarea unei expertize trasologice, precum și efectuarea unor altor acțiuni menite să confirme sau să infirme vinovăția lui Maximenco S.;

- instanța de apel a făcut o analiză și apreciere greșită a depozițiilor inculpatului și martorilor care nu coroborează între ele, se contrazic și nu sunt veridice;

- instanța de apel pronunțând hotărârea contestată a încălcat prevederile art. 8 Cod de procedură penală;

- netemeinicia concluziei Colegiului penal, referitor la soluția instanței de fond privind respingerea probelor acuzării, deoarece respingerea acestor probe a fost condiționată de multitudinea abaterilor de la prevederile legii procesual penale;

- instanța de apel nu a ținut cont de faptul că potrivit declarațiilor martorului Zelenco P. victima era în stare de ebrietate alcoolică avansată, suplimentar în instanța de apel martorul a declarat că Bîtcă I. gesticula cu mâinile, striga că vrea să moară, iar instanța nu a dat nici o apreciere acestor declarații necățînd la faptul că martorul sus indicat a depus depoziții sub jurământ;

- din schița accidentului rutier rezultă că victima traversa drumul nu pe trecerea de pietoni dar la 5-6 m. de la trecerea pentru pietoni, circumstanță de care nu a ținut cont instanța de apel;

- instanța neîntemeiat nu a reținut faptul că potrivit declarațiilor martorilor

oculari victima traversa strada foarte încet, neglijând prevederile art. 114 alin. (1) și (3) al Regulamentului Circulației Rutiere, expunându-se unui risc eminent;

- la urmărirea penală a fost audiat cetățeanul român Stejaru George, care se afla în automobilul condus de inculpat, însă acesta nu a fost citat și audiat în instanță;

Totodată, avocatul Albu V. și-a exprimat dezacordul cu pedeapsa stabilită de instanța de apel inculpatului, considerînd-o prea aspră, la stabilirea căreia instanța nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei.

La fel, autorul recursului a criticat decizia contestată și în partea ce ține de admiterea acțiunii civile, considerînd hotărîrea în această parte ilegală și neîntemeiată.

6.1 La data de 15 octombrie 2014, avocatul Albu V. în numele inculpatului a declarat recurs suplimentar, unde și-a exprimat dezacordul cu pedeapsa aplicată inculpatului, invocînd că la stabilirea acesteia instanța ierarhic inferioară nu a ținut cont de faptul că comportamentul victimei la locul accidentului a fost neadecvat, adică acesta fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată gesticula, striga că vrea să moară, iar cînd mașina s-a apropiat de el ultimul s-a avîntat în față, într-un loc nepermis, în afara trecerii pietonale.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Albu V. în numele inculpatului, argumentînd, că instanța de apel a examinat cauza ținînd cont de prevederile art. 26-27, 93-101, 414 Cod de procedură penală, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal. Totodată, procurorul a menționat că recurentul în recursul declarat nu a indicat în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză și care este eroarea de drept comisă de instanță, solicitînd doar reaprecierea probelor.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Cu referire la recursul avocatului Albu Vasile în numele inculpatului Maximenco Sergiu

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest

articol.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă în recursul declarat temeiurile de drept prevăzute la pct. 6) și 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel atunci cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Însă, în speță Colegiul constată că, motivele invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Totodată, recurentul nu indică nici un argument în susținerea acestor motive, nu invocă concret, care sînt argumentele care ar confirma că Maximenco S. nu a comis infracțiunea imputată, sau că faptei săvîrșite de către acesta i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Din conținutul recursului rezultă că avocatul Albu V. invocă dezacordul cu aprecierea probelor și a nevinovăției lui Maximenco S. în cele incriminate, exprimîndu-și totodată și dezacordul cu pedeapsa stabilită inculpatului.

Analizînd decizia recurată Colegiul penal, conchide că la cercetarea cauzei, instanța de apel a ținut cont în plină măsură de prevederile articolelor 26, 27, 99-101 Cod procedură penală, și întemeiat a dedus concluzia că, acțiunile inculpatului Maximenco S., întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Conform prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza

probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar, și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată conține răspuns la toate motivele invocate.

În cazul dat, instanța de apel la examinarea apelurilor declarate a respectat cerințele art. 414 Cod de procedură penală, a verificat și a apreciat conținutul probelor și valoarea lor probatorie, cu expunerea analizei desfășurate și minuțioasă a acestora în textul deciziei adoptate.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază concluzia instanței de apel privind vinovăția lui Maximenco Sergiu și încadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca fiind corectă și întemeiată, ce se confirmă prin cumulul de probe administrate: - *comunicarea telefonică nr. 1300 din 22 mai 2012* din care rezultă că la 22.05.2012 cet. Bîtcă I. a fost internat în secția de reanimare a spitalului de urgență ca urmare a comiterii accidentului rutier de către Maximenco S., care conducea autoturismul de model Citroen cu nr/î BC 50CCJ (f.d.7, vol. I); - *comunicarea telefonică nr. 1360 din 27 mai 2012, potrivit căreia s-a constata că cet. Bîtcă I. care a fost internat la spitalul de urgență la 22.05.2012 după ce a primit leziuni corporale în accidentul rutier care a avut loc în s. Măgdăcești, r-nul Criuleni, la data de 26.05.2012 a decedat (f.d.5, vol. I); - raportul de expertiză medico-legală nr. 75/1021/D din 21.06.2012, prin care s-a constatat că decesul cet. Bîtcă I. a survenit în rezultatul revărsărilor sanguine în trunchiul cerebral ca consecință a traumei cranio - cerebrale deschise. Totodată leziunile depistate la victimă au fost produse cu un corp contondent, dur, sau la*

lovirea de un asemenea corp, acestea nu au putut fi produse la căderea liberă a persoanei (f.d.27, vol. I) –*procesele - verbale de audiere a succesorului părții vătămate Bîtcă Profir* în cadrul urmăririi penale și de interogare a acesteia în cadrul ședinței instanței de fond (f.d.28, 151-152 vol. I) din care rezultă că în seara accidentului a fost la fața locului iar victima era deja transportată la spitalul de urgență, de la martorii oculari a înțeles că fiul său Bîtcă Ion a fost tamponat de automobilul condus de Maximenco S. chiar în momentul când acesta traversa traseul Chișinău-Orhei la trecerea pentru pietoni; - *declarațiile martorului Ceicovscaia Ecaterina*, din care rezultă că la 22 mai 2012, aflîndu-se la stația de s. Măgdăcești, r-nul Criuleni a observat un bărbat care intenționa să traverseze traseul din direcția s. Porumbeni spre s. Măgdăcești. Pietonul a așteptat pe acostament pînă traseul a devenit mai puțin aglomerat, după care a pornit să traverseze traseul pe trecerea pentru pietoni. *A observat că din direcția or. Chișinău se deplasa cu viteză sporită un autocamion, care a tamponat persoana care traversa traseul. În urma loviturii persoana tamponată s-a rotit de 2 ori după care a căzut jos. Automobilul pînă la momentul tamponării nu a încercat să reducă viteza, a frînat brusc după impact.* (f.d.36, 153-154, vol. I, 20-21 vol. II); - *declarațiile martorului Zelenco Petru* date în cadrul urmăririi penale și susținute în cadrul ședinței instanței de fond și apel, potrivit cărora victima traversa traseul pe marcajul care indică „trecere de pietoni”. Pînă la momentul impactului automobilul nu a s-a oprit. Victima a fost lovită de oglinda din partea dreaptă a automobilului și numai după aceasta mijlocul de transport s-a oprit. (f.d.39, 155-156, vol. I, 18-19, vol. II).

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, nu este întemeiată critica din recursul avocatului, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată în opinia acestuia a probelor, ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța de apel, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, succesorul legal al părții vătămate, martorii, a cercetat probele administrate la dosar, dînd citire proceselor-verbale și altor documente, verificîndu-le și apreciîndu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpatului Maximenco Sergiu.

Probele administrate în cauză dovedesc în mod cert, că inculpatul se face

vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal. Astfel, instanța de apel a soluționat cazul examinând toate probele în ansamblu, unele probe fiind motivat respinse, altele acceptate. Totodată, instanța de recurs ține să remarce faptul că, la aprecierea probelor judecătoria sunt independenți, nefiind legați de opinia altor persoane, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Colegiul constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Totodată, Colegiul menționează că, Curtea de Apel just a conchis asupra netemeinicei concluziei instanței de fond referitor la excluderea din actul de învinuire a unor probe, deoarece partea apărării la finalizarea urmăririi penale și prezentarea materialelor cauzei penale nu a înaintat nici o cerere privind recunoașterea nulității acestor probe din motivele care au fost invocate în ședința de judecată, astfel, nefiind respectate prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

În continuare, instanța de recurs consideră irelevant argumentul avocatului Albu V. referitor la faptul că organul de urmărire penală neîntemeiat a respins demersul avocatului Onoico V. privind dispunerea efectuării unei expertize trasologice, din următoarele considerente.

Analizând materialele cauzei, Colegiul constată că, prin ordonanța din 15.11.2012 emisă de procurorul A. Brînză, demersul avocatului Onoico V. în temeiul art. 295 Cod de procedură penală, a fost respins. Însă, la acest capitol, instanța de recurs remarcă că potrivit alin. (4) al aceluiași articol, respingerea de către procuror a cererii sau a demersului nu privează persoana care l-a înaintat de dreptul de a le înainta ulterior în instanța judecătorească. În continuare, examinând procesele-verbale ale ședințelor de judecată atât în instanța de fond cât și în cea de apel, Colegiul penal, constată că atât inculpatul cât și apărătorul acestuia nu au înaintat instanțelor ierarhic inferioare careva demers în acest sens.

La fel, instanța menționează că argumentele avocatului Albu V. referitor la faptul că, în speța dată vinovat de producerea accidentului rutier este victima, care potrivit declarațiilor martorului Zelenco P. era în stare de

ebrietate alcoolică avansată, gesticula cu mâinile, striga că vrea să moară, contravin materialelor cauzei, deoarece potrivit procesului verbal de audiere a martorului sus indicat fiind audiat în cadrul urmăririi penale a declarat „*Bîtcă Ion a observat acest mijloc de transport, deoarece el s-a întors spre el, a ridicat mâinile în sus și a strigat „opriți-vă că eu trec”* (f.d.39, vol. I), ulterior fiind audiat în cadrul ședinței instanței de fond tot martorul Zelenco P. a declarat că „*Bîtcă I. a început a traversa traseul la trecerea pentru pietoni, la mijlocul traseului s-a oprit, a ridicat mâinile și a început a striga, ce anume el nu a auzit”* (f.d.155, vol. I). Ulterior, fiind audiat în instanța de apel martorul Zelenco P. și-a susținut declarațiile sale date anterior, pe motiv că atunci ținea minte mai bine circumstanțele în care s-a produs accidentul rutier.

Totodată, Colegiul Penal ține să remarce că, chiar dacă admitem faptul că victima era în stare de ebrietate alcoolică, cu toate că la materialele cauzei nu s-au prezentat în acest sens careva date veridice, acesta din urmă traversa strada **regulamentar la trecerea pentru pietoni** (zebră), iar potrivit pct. 115 alin. (2) al Regulamentului Circulației Rutiere „*pietonii au prioritate la trecere cu circulația nedirijată, în raport cu conducătorii de vehicule*”, astfel, conducătorul autoturismului era obligat să se oprească, pentru a ceda trecerea pietonului, care traversa carosabilul regulamentar.

Prin urmare, argumentul invocat de recurent că vinovat de comiterea accidentului este partea vătămată, este declarativ și absolut nefondat.

Referitor la alegațiile avocatului Albu V. precum că Bîtcă I. a traversat partea carosabilă a drumului la 5-6 m. de trecerea pentru pietoni sunt irelevante, de vreme ce în speță s-a constatat cu certitudine că Bîtcă I. traversa strada într-un loc permis și anume la trecerea pentru pietoni, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Ceicovscaia E. și Zelenco P.

La fel, Colegiul penal reține ca fiind justă concluzia instanței de apel referitor la faptul că nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componența infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere și/sau de exploatare a mijloacelor de transport au fost încălcate și de către pătimit (conducător auto, pieton, pasager ori de către alt participant la trafic).

Astfel, instanța de recurs conchide că urmează a fi respinse și motivele recurentului referitor la faptul că instanța de apel nu a ținut cont că victima traversa strada foarte încet, expunându-se unui risc eminent.

În privința argumentului că la urmărirea penală a fost audiat cetățeanul român Stejaru George, însă acesta nu a fost citat și audiat în instanță, Colegiul menționează că potrivit art. 327 Cod de procedură penală, instanța de judecată, la cererea părților, poate amâna ședința de judecată pentru o perioadă de pînă la o lună pentru ca acestea să prezinte probe suplimentare în cazul în care ele consideră că probele prezentate în instanță sunt insuficiente pentru confirmarea poziției lor. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 328 alin. (1) Cod de procedură penală, părțile în procesul judecării cauzei, pot renunța la unele probe pe care le-au propus.

Astfel, reieșind din conținutul normelor citate și procesul verbal al ședințelor de judecată în cadrul instanței de fond Colegiul penal constată că avocatul inculpatului, I. Buliga la data de 10.04.2013 a înaintat demers privind audierea în calitate de martor a cet. Stejaru G., iar instanța a admis demersul înaintat. Ulterior, la data de 03.06.2013 avocatul Buliga I. a renunțat la proba cu martorul Stejaru G. (f.d. 132, vol. I). Prin urmare, alegațiile recurentului referitor la faptul că martorul nominalizat nu a fost audiat sunt absolut neîntemeiate de vreme ce apărarea în conformitate cu prevederile art. 328 alin. (1) Cod de procedură penală a renunțat la această probă. Mai mult ca atât, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel nici inculpatul și nici avocatul acestuia nu au solicitat repetat instanței audierea martorului nominalizat.

Referitor la critica adusă de avocatul Albu V. prin care acesta și-a exprimat dezacordul cu pedeapsa stabilită lui Maximenco S. de instanța de apel considerînd-o prea aspră, Colegiul penal reține că, instanța ierarhic inferioară la stabilirea pedepsei inculpatului a ținut cont în deplină măsură de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei ce agravează sau atenuează răspunderea, de persoana inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă practic în limita minimă prevăzută de sancțiunea normei penale în baza căreia Maximenco S. a fost condamnat.

Argumentul recurentului cu privire la prejudiciul moral și anume dezacordul cu cuantumul acestuia, de asemenea, nu și-a găsit confirmare la soluționarea cazului dat, deoarece instanța de apel, în opinia Colegiului, *just a stabilit că*, Bîtcă Profir, fără îndoială a suportat mari suferințe morale, psihice, retrairi sufletești în legătură cu decesul părții vătămate Bîtcă Ion,

care este fiul său, totuși suma solicitată de 150 000 lei, este considerată exorbitantă, care vine în contradicție cu prevederile art. 41 din CEDO, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii.

Astfel, Colegiul consideră că suma stabilită de către instanța de apel, de 70 000 lei, *cu titlu de prejudiciu moral, are un efect compensatoriu, pentru suferințele provocate succesorului părții vătămate prin decesul unicului fiul al acestuia.*

Generalizând cele expuse mai sus, instanța de recurs concluzionează că toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului Maximenco Sergiu în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar temei pentru casarea hotărârii judecătorești lipsește.

Prin urmare, argumentele recurentului, precum că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată prin rechizitoriu, sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, iar **nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii date, nu poate servi temei de achitare a acestuia, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate și este apreciată de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărind scopul evitării răspunderii penale.**

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8.2 Referitor la recursul suplimentar declarat de avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Maximenco Sergiu

Colegiul penal menționează că recursul suplimentar declarat de avocatul Albu V. în numele inculpatului Maximenco S., urmează a fi respins, din motiv că acesta este depus peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală (modificat în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012, care a intrat în vigoare la 27.10.2012), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Astfel, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, care se contestă a fost pronunțată integral la 20 mai 2014, iar recursul suplimentar declarat de avocatul Albu V. în numele inculpatului Maximenco S.

a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 15 octombrie 2014 (f.d.93, vol. II), după expirarea termenului legal de declarare a recursului ordinar.

În speța dată, durata termenului de recurs de 30 zile se calculează începînd cu 21 mai 2014 și se epuizează la 23 iunie 2014.

Prin urmare, Colegiul penal remarcă că, legea procesual-penală nu face careva mențiuni referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu stabilește alte termene pentru actele suplimentare, decît cele prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală.

De aceea, persoanele indicate în dispoziția art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat în termen recurs ordinar, iar ulterior au depus recursuri suplimentare, acestea se vor considera ca depuse în termen, dacă ele se încadrează în 30 de zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal conchide că, recursul suplimentar declarat de avocatul Albu V. în numele inculpatului Maximenco S., este depus peste termenul legal, prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, deoarece termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la data de 23 iunie 2014.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului suplimentar declarat de avocatul Albu V. în numele inculpatului Maximenco S., ca fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2), 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Albu Vasile în numele inculpatului Maximenco Sergiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 aprilie 2014, în cauza penală în privința lui *Maximenco Sergiu Sergiu*, ca fiind vădit neîntemeiat, iar cel suplimentar, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 17 decembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Constantin Alerguș

Ghenadie Nicolaev